

FLEŠ

čtvrtek
13. 11. 2008
ročník 15
číslo 3

Zpravodajský čtrnáctideník Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy

krátce z domova

■ Nakažených virem HIV přibýlo

Počet nových případů nákazy virem HIV stoupl. V období od začátku roku do konce října 2008 přibýlo podle dnešních údajů Národní referenční laboratoře pro AIDS 128 nakažených. Jedná se o největší číslo od poloviny 80. let. Za celý minulý rok se přitom infikovalo 122 osob. V Česku žije v současné době 1170 HIV pozitivních Čechů a cizinců.

■ Julínek odložil reformu

Schvalování zdravotnické reformy se o týden odkládá. Po středečním zasedání kabinetu to uvedl ministr zdravotnictví Tomáš Julínek. Nově definovaná péče hrazená ze zdravotního pojištění vyvolala nesouhlas lidovců a zelených. Zákony zavádějí například právo na svobodnou volbu lékaře. Pokud reforma nepojde, hrozí koaliční krize nebo Julínkovo odvolání.

■ Vondra představil logo

České předsednictví Rady EU má své logo a vizuální styl. Ve Veletřním paláci ho včera představil premiér Mirek Topolánek a vicepremiér pro evropské záležitosti Alexandr Vondra. Podle Vondry má logo EU2009.cz vyjadřovat „pestrost, otevřenost, barevnost a hravost.“ Nápis tvoří číslice a písmena v barvách vlajky EU a členských zemí. Jeho autorem je grafik z Litomyšle Tomáš Pakosta, který zvítězil v konkurenci více než čtyř stovek návrhů.

■ Pohřbívání vojáků wehrmachtu

Ve středu začalo na chebském hřbitově pohřbívání ostatků více než pěti tisíc německých vojáků, kteří v době druhé světové války zemřeli na českém území a doposud nedůstojně leželi v papírových krabicích. Kromě nich na hřbitově spočine asi 450 civilistů. První rakve, které byly uloženy, obsahovaly kosti neznámých vojáků. „Nejspíš se je nikdy nepodaří identifikovat,“ řekl prezident německého spolku Reinhard Führer.

Klára Šimčíková

U příležitosti Dne válečných veteránů 11. listopadu odhalila ve Vojenském historickém ústavu na Žižkově ministryně obrany Vlasta Parkanová tank LT-35. Tento historický stroj patřil mezi špičkové výrobky československého obranného průmyslu.
Foto Andrej Bančanský

krátce ze světa

■ Klaus pobouřil Iry

Třídenní státní návštěva prezidenta Klause v Irsku vzbudila pozornost i nevoli. Do popředí se dostala událost z Klausova soukromého programu. Po schůzce s Declanem Ganleym, vůdcem irských odpůrců Lisabonské smlouvy, přirovnal český prezident Ganleyho k disidentovi. Irský ministr zahraničí Michael Martin označení Klausovi vytkl jako nevhodné. Ne však tvář v tvář, ale v ranním programu rádia RTE Morning Ireland. Premiér Topolánek prezidenta naopak podpořil, podle něj má každý v Evropské unii právo na názor a jeho svobodné vyjádření.

■ Třináctiletá dívka smí zemřít

Pravděpodobně poslední Vánoce čekají třináctiletou Britku Hannah Jonesovou. Těžce nemocná dívka vymohla na britských úřadech právo zemřít, nebudou ji nutit k transplantaci srdce. Kolotočem nemocničních pobytů prochází dívka od pěti let, kdy u ní byla diagnostikována vzácná forma leukémie. Po chemoterapiích se uzdravila, ale silné léky jí poškodily srdce.

■ KLDR: Zavíráme hranici

Severní Korea včera oznámila, že příští měsíc uzavře hranici se svým jižním sousedem. Vztahy obou států se vyostřily letos v únoru po zvolení konzervativního jihokorejce I Mjong-baka prezidentem. Armáda KLDR začne 1. prosince rušit veškeré pozemní přechody přes společnou hranici.

■ Zlepšené varování před tsunami

Indonésie včera uvedla do provozu nový systém varování před tsunami. Měl by zabránit opakování neštěstí z roku 2004, kdy zahynulo 170 000 lidí. Nový systém dokáže do pěti minut zjistit, jestli zemětřesení způsobí tsunami. Střediska pro předcházení tsunami vyšlou obyvatelům případné varování prostřednictvím sirén a SMS zpráv.

Veronika Svobodová

Trestní zákoník se změní

Poslanci v úterý pozměnili a schválili víc než desítku zákonů, které platily od roku 1961. Po čtyřiceti sedmi letech se tak přepisoval trestní zákoník. Pokud návrh projde senátem a podepíše ho prezident, měl by platit od ledna 2010.

Na prvním místě nového zákoníku stojí zvýšení sazby za vraždu z 15 na 18 let. Zvedá se i hranice výjimečného trestu z 25 na 30 let. Zákon o domácí vězení by měl snížit počty lidí za mřížemi, soudce může totiž za lehčí zločiny uložit zákaz vycházení v noci z domu. Ministr vnitra Jiří Pospíšil označil vydání nového zákoníku za historickou chvíli. „Pro mě je klíčové,

že došlo ke zpřísnění postihu za trestné činy proti životu a zdraví. Myslím, že je dobře, že bude možné za vraždu uložit vyšší trest,“ uvedl Pospíšil.

Důležitá je také snížení trestní odpovědnosti z 15 na 14 let. Stále však platí, že se tresty mladistvých sníží na polovinu. O rok klesá hranice, kdy mladiství mohou začít se sexuálním životem. Svůj zákon má nově i tzv. „stalking“ – nebezpečné pronásledování, za které bude trestná sazba až 3 roky. Tyto pachatele nebylo doposud možné podle zákona stíhat.

O některých zákonech ale poslancecká sněmovna nehlasovala. Byl to např. zákon o mírnějším trestání eu-

tanazie. Ministr Pospíšil říká, že by ostatní změny kvůli tomuto zákonu ztroskotaly: „Eutanazie není v zákoně upravena, protože to byl jeden z požadavků koaličního partnera, strany lidové. Z návrhu jsme toto rozlišení odebrali, aby měl šanci celý zákoník. Je to příliš důležitá norma, aby neměla většinovou podporu kvůli jednému bodu.“

Poslanci také zamítli jednoroční trest za poskytování a využívání sexuálních služeb. Nicméně dva roky budou hrozit nově prostitutkám za poskytování služeb v místě školy nebo jiných lokalit, kde se často pohybují děti.

Nikita Poljakov

„Jednou budeme litovat, že jsme nevyužili dnešní svobody.“

Kdyby v listopadu 1989 Státní bezpečnost prohledala batoh třidvacetiletého Jana Dusa, měl by co vysvětlovat: pozvánky na protikomunistickou manifestaci, transparenty, prohlášení nezávislého hnutí STUHA, jehož byl spoluautorem. Posluhač pátého ročníku Filozofické fakulty byl jedním z organizátorů listopadových studentských protestů.

Bylo těžké rozhodnout se, zda se zapojíte do studentských protestů? Neměl jste strach z vyloučení?

Samozřejmě měl, ale otázka takhle nestála. Nešlo o to říci si v určité chvíli: Jít do toho, nebo ne? Rozhodnutí bylo předurčeno předchozími událostmi. Ilustroval bych to na příkladu: protože jsem byl SNB perlustrovan 28. října 1988 na Václavském náměstí, na Palachádě v lednu 1989 jsem už neriskoval o moc víc. V říjnu 89 jsem neriskoval víc než v lednu a v listopadu 89 zase ne víc než v říjnu. Za druhé, obrovskou roli hraje to, že na manifestacích byla velká solidarita. Člověk

tam viděl známé a přátele. I o lidech osobně neznámých bylo více méně jasné, že jsou jedné krevní skupiny. Proti strachu stála veliká, vzájemná podpora všech, kdo tam přišli se stejnými pocity. Ač jsme samozřejmě věděli, že na tyhle akce chodí i provokatéři a estébáci.

Co se vám vybaví, když se řekne 17. listopad?

Velké napětí, něco jako strach a stres, spojený mimo jiné s transparenty, které mi brácha vymaloval na dva pruhy látky: Svobodu akademické pudy a Pravdy každému přejte. Měl jsem je schované v šatně na vojenské katedře. Byl pátek, den, který vysokoškoláci povinně trávili na vojenské přípravě. To byl jeden z nástrojů, jak manipulovat studenty. Neustále hrozilo, že kdo se znehlíbí, bude vyloučen ze školy a nastoupí na nezkrácenou dvouletou vojnu. Hezký paradox byl, že jsem z vojenské katedry jel rovnou na manifestaci. Protože bych nestíhal začátek, nechal jsem si protirežimní transparenty v šatně.

Fungovala spolupráce mezi fakultami UK?

Spolupráce probíhala hlavně na bázi osobních kontaktů. Formálně se studenti sdružovali ve vysokoškolském Socialistickém svazu mládeže (SSM). Ale ti, kdo směřovali ke svobodnému studentskému hnutí, dřív nebo později SSM opustili. Naše skupina STUHA, která organizovala manifestaci 17. listopadu a která se pak stala základnou jednotlivých stávkových výborů, v zásadě se SSM nespojila a od začátku se definovala jako „nezávislá“.

Změnil se po devatenácti letech váš postoj ke komunismu?

Ne. V létě 2003 jsem spolupodepsal vyjádření S komunisty se nemluví. Ten název je ale jenom novinářská zkratka. Samozřejmě to neznamená nemluvit s žádným komunistou, ale nepustit je k moci. Jsem schopen, a jako křesťan povinen mluvit s každým člověkem, i s komunistou, nezatracoovat ho. Nicméně pokud jde o funkce a politickou moc, je povinné dát mu dopředu na-

jevo, že s jeho ideologií absolutně nesouhlasím. Pokud se k ní hlásí, je to, jako kdyby se hlásil k Hitlerovým zločinům. Můžu s ním sice nadále mluvit, ale spíše jako s člověkem nemocným, postiženým strašnou nemocí: ztrátou paměti, ztrátou logického úsudku. Případně mohu doufat, že se z toho časem vylíže. Třeba díky nepříjemným otázkám vlastních dětí a vnoučat, kterým bude postupně vystavován.

Po roce 89 KSČM figurovala jen v obecní či okresní politice. Po letošních volbách díky koalici poprvé získává moc v krajích vládách. Jak to vnímáte?

V každém případě je hrozné, že dostávají ve volbách tolik procent hlasů, tj. že tolika lidem už je minulost lhostejná. „Pragmatičtí“ politici jako například Václav Klaus na to reagují postupným snižováním laťky, takže komunisté už jsou „vyhovující“. Ve skutečnosti to není pragmatismus, ale krátkozrakost, protože komunistická ideologie zůstává stejná. Její protagonisté se

sice párkrát naoko omluvili, ale je tu mnohem víc pobuřujících případů, kdy ukazují svou pravou tvář – jako stalinisté a nepřátelé demokracie.

Čím mohou být nebezpeční?
Jsou-li nyní komunisté v krajích úřadech, bojím se, že se tím zvětší jejich manévrovací prostor zejména na školách, kde se dostanou do pozic zřizovatelů, do školských rad a podobně, a dále v regionálních médiích. Tedy, že se začne rozmáhat plíživá cenzura, v první fázi pak autocenzura. Učitelé a novináři prostě začnou z existenčních důvodů svoje názory sami předem přizpůsobovat tak, aby se vešli do toho, co bude pro komunisty přijatelné. Díky Bohu aspoň za těch necelých dvacet let, kdy byla skutečná svoboda tisku a projevu! Přes veškeré dosavadní nedostatky se bojím, že na tuto dobu budeme zanedlouho vzpomínat a litovat, že jsme dostatečně nevyužili všech šancí.

Jitka Štollová

Listopad 1989 za prahem Prahy

článek najdete na internetových stránkách fles.fsv.cuni.cz

Za vším hledej Obamu

Velké volby ve Spojených státech téměř na týden zaplnily hlavní stránky novin i vysílací časy zpravodajství po celém světě. Posluchači rozhlasové stanice BBC si dokonce stěžovali, že pomalu neslyší o ničem jiném. Teď, osm dní od zveřejnění výsledků, už stačil český mediální záblesk přeskákat témata Obama-kříže-Evropa-radar a za občasného zajískření zhasíná. Jenže jeho záře byla někdy natolik silná, že čtenáře, diváky nebo posluchače oslnila, tudíž pro ni samotnou neviděla, co měla vlastně osvětlit. Záměrně jsem použil nekonkrétní pojem „velké volby“, abych naznačil, co všechno se pod ním dá přehlédnout, schovat, zastrčit.

Snad každý Čech dnes ví, že byly v Americe volby a, jak populární to úsloví, nejmocnějším mužem planety se stal Barack Obama, demokratický kandidát, první prezident Afroameričan (opět oblíbený výraz), výborný řečník, mesías... Zájemci se pak mohou seznámit se zmíněnými důsledky

pro Evropu apod. Zdaleka ne všichni ale vědí, že v USA je volba prezidenta nepřímá a jak je to vlastně s těmi voliteli.

Američané nemají přímé volební právo a občané každého státu volí své volitele. Těch je stejně jako zástupců daného státu v Kongresu (535). Volitelé pak hlasují pro prezidentského

komentář

kandidáta. Navíc tu je to úžasné pravidlo, že vítěz bere vše. Kdo v daném státě vyhraje, automaticky získává hlasy všech volitelů. Takto zvítězil například v roce 2000 George Bush ml. Získal víc volitelů, ale jeho soupeř Al Gore měl v absolutních číslech přibližně o půl milionu hlasů víc.

Další opomíjenou částí celé akce byly volby do Kongresu, o kterých kdekdo ani netuší, že proběhly. Kongres tvoří stočlenný Senát a Sněmovna s 435

křesly. Obě komory zůstanou další dva roky pod kontrolou demokratů, ale na rozdíl od posledních voleb v roce 2006 se veškeré české mediální informace omezily na jeden či dva krátké články.

Média zkrátka každé nakousla „Obamu vs. McCaina“ a čtenáři, tématem dosyta nabažení, se pročetli prvními několika řádky. Pak jejich pozornost opadla. K vysvětlujícímu backgroundu, který se většinou (jestli vůbec) skrýval až někde uvnitř, se prokousali jen opravdoví fandové voleb.

Nedej bože, abych moralizoval a zdůrazňoval vzdělávací funkci zpravodajství. Ale v okamžiku, kdy je čtenář o něco chytřejší, dokáže si mnoho věcí odvodit sám. Není tedy tak závislý na podstrkovaném cizím názoru. Což je podle mě lepší, než se vším spojovat Obamu, ze kterého média nejprve udělala všudypřítomného spasitele a už už se ho chystají ukřizovat na jeho vlastních slibech.

Tomáš Bruner

Být hrobníkem „s papíry“

Jiří Svoboda, první hrobník s licenci v Česku

Foto Jan Zátorský MfD

Stačí, abyste měli tužší kořínek, dvě tisícovky, byli plnoletí a znali odpověď na přibližně čtyřicet teoretických otázek, jako je například způsob stanovení tleci doby těla či správné položení věnců, a můžete se ucházet o státní zkoušku z hrobničiny.

Ministerstvo pro místní rozvoj zřídilo v letošním dubnu pro hrobaře nepovinný certifikát způsobilosti. Hrobníci do té doby většinou procházeli pouze kurzy Sdružení pohřebnictví a neměli svou odbornost o nic opřenou. Ministerstvo se tímto krokem pokusilo napravit špatnou pověst hrobníků a potvrdit kvalifikovanost jejich řemesla. Počet zájemců o novinku stoupá. Od 29. září, kdy zkoušku úspěšně složil první zájemce Jiří Svoboda, se k němu v následujícím týdnu přidali další čtyři absolventi. Tento týden prochází zkouškou šestice uchazečů a dalších deset se jí za týden pokusí složit v jižních Čechách.

První hrobník s licenci v Česku. Ing. Mgr. Jiří Svoboda sice vystudoval matematiku a chemii, živí se prací s počítači a přednáší komunikativní schopnosti, ale má velmi neobyklou zálibu. Hrobaření. „Dostal jsem se k tomu přes počítače, spolupracoval jsem na stránkách grantového projektu teologické fakulty pohřebiste.cz. Zaujalo mě to. Na serveru radíme lidem s některými problémy. A pokud někomu chci poradit, musím znát problém jak teoreticky, tak prakticky. Proto jsem se rozhodl i pro zkoušku.“ Řemeslo si vyzkoušel už předtím, avšak posvěcení úřadem dostal až nyní.

Věřejnost často vnímá hrobníky jako lidi na okraji společnosti, špinavé trhany, kteří šidí pozůstalé.

Čekají nás poplatky i za internet?

V poslední době se objevily zprávy o zvažované změně ve vybírání koncesionářských poplatků za vysílání České televize. V současnosti se platí kromě klasických televizorů i za počítač vybavený digitálním tunerem nebo televizní kartou, ale pouze v případě, že je jediným příjemcem TV programů v domácnosti. Technický rozvoj elektronických zařízení v uplynulých letech umožnil sledovat vysílání na internetu, za které divák neplatí veřejnoprávním médiím nic. Právě tato nerovnost ve zpoplatňování vadí představitelům ČT. Přitom chybí z interpretace nové evropské směrnice šíření televizního signálu, která zaujímá ke způsobům přenosu neutrální postoj, a tím pádem nerozlišuje

mezi příjmem po internetu a televizními vlnami. Podle mluvčího ČT Ladislava Štichy není příliš spravedlivé, aby jeden divák platil a druhý ne.

Na jedné straně místopředseda sněmovní komise pro sdělovací prostředky Michal Hašek řekl Novinkám.cz, že by nebyl proti návrhu. Na straně druhé je postoj ministerstva kultury ke změnám negativní, a bude tak v novele mediálních zákonů požadovat zachování dosavadního stavu. Člen komise pro sdělovací prostředky, poslanec klubu z ODS Miloš Patera prohlásil: „Osobně si myslím, že je to na prostá hloupost. To by zanedlouho mohli začít vybírat poplatky například za mobilní telefony a další po-

dobná zařízení, která umožňují připojení k internetu.“

Podobnou úpravu se zaměřením na právnické osoby řešila ČT a ČRo již před třemi lety. Obě instituce tehdy dospěly k názoru, že poplatky za počítače připojené na internet vybrat nebudou, protože nebylo možné na celý problém jednoznačně odpovědět. Není jasné, kam úvahy ČT povedou nyní. Debatu uzavřel mluvčí Šticha slovy: „Česká televize není nadána zákonodárnou mocí, a tudíž nemůže rozhodovat o tom, v jaké výši, od koho bude televizní poplatky vybírat. Česká televize v tuto chvíli neuvažuje o tom, že by požadovala změny proti současnému stavu.“

Andrej Bančanský

Nová šance pro nechtěné novorozence

V pátek 7. listopadu byly v Česku otevřeny tři nové babyboxy. Zřizování těchto vyhřívaných schránek pro odložené novorozence organizuje Ludvík Hess, předseda Představenstva Občanského sdružení Babybox pro odložené děti — Statim.

V České republice se rozšířil počet babyboxů o další tři. Kde byla tato zařízení nainstalována?

Ve Frýdku-Místku, Opavě a Ostravě.

Proč jste si vybrali právě tato tři slezská města?

Nemocnice v nich samy projevily zájem o instalaci babyboxů a já jsem to uvítal.

Kolik babyboxů můžeme tedy celkem v současné době v Česku nalézt?

Dnes je babyboxů šestnáct a věřím, že další přibudou.

Mohl byste stručně popsat fungování babyboxů?

Schránka je opatřena dvířky, jež lze otevřít pouze jednou. Vnitřní prostor je permanentně vytápěný na teplotu 28°C, při vložení dítěte se teplota začne zvyšovat a spustí se ventilace. Už při otevření dvířek se aktivují vizuální a akustické senzory přivolávající odborný personál. Osoba, která dítě odložila, má ovšem dostatek času, aby nepozorovaně odešla.

V čem vidíte největší přednost babyboxů?

Schránky na odložení dětí nabízejí matkám a někdy i otcům východisko z krajní životní situace.

Tato idea má však i své odpůrce. Jaké jsou jejich nejčastější argumenty?

Námítky proti babyboxům jsou,

není jich ale mnoho. Od erudovaných odpůrců je vítám. Jejich argumenty jsou různé... (Odpůrci myšlenky babyboxů argumentují, že přibude nezodpovědných rodičů, kteří své děti odloží. Pro dítě, které bude takto odloženo bez jakýchkoliv údajů, bude prý v budoucnosti těžší nalézt vlastní identitu. – pozn. red.)

Na webových stránkách Občanského sdružení Babybox pro odložené děti — Statim uvádíte, že první „babyboxy“ existovaly již v 5. století ve Francii. Kdo přinesl tuto myšlenku do Čech?

S myšlenkou jsem přišel já, tedy s tou současnou, jinak je to opravdu historická aktivita. První babybox v Čechách byl otevřen v roce 2005. Od té doby bylo do těchto schránek odloženo 14 dětí.

Markéta Švehlová

Česká lékařská komora žádá odvolání ministra Julínka

Na XXII. sjezdu České lékařské komory (ČLK) diskutovali lékaři minulý víkend v Praze zejména o reformních zákonech, prosazovaných ministrem zdravotnictví Tomášem Julínkem. S ministrovými změry komora dlouhodobě nesouhlasí. Prezident ČLK Milan Kubek navíc Julínkovi vyčítá, že se s komorou o připravovaných reformách neradil a veškeré připomínky ignoroval. Ministerstvo ovšem takové výtky odmítá s tím, že se konalo několikadenní vypořádká řízení.

Důležitým bodem programu sjezdu byla volba viceprezidenta ČLK. Po třech letech, kdy post ne-

byl obsazen, zvolili lékaři viceprezidentem olomouckého anesteziologa Zdeňka Mrozka počtem 187 hlasů. Svě soupeře, kardiologa Aleše Hermana a praktického lékaře Lubomíra Nečas, porazil drtivou většinou.

„Děkuji všem, i těm, kteří dali dnes hlas někomu jinému. Je mi velkou ctí obstat proti tak silným kandidátům, jako byli Aleš Herman a Lubomír Nečas. Doufám, že neodmítnou pomáhat a spolupracovat. Doufám, že vaši důvěru nezklamau,“ řekl Mrozek ve svém projevu po zvolení.

V sobotu se na zasedání dosta-

vil i ministr Julínek. Přijel z Benešova, kde se účastnil schůze České lékařnické komory, sněm České stomatologické komory kvůli sjezdu lékařů už nestihl. Hned na začátku došlo ke střetu mezi Julínkem a Kubkem. Zatímco prezident ČLK se hodlal držet programu a přednést své připomínky ke zdravotnické reformě, ministr chtěl rovnou diskutovat s delegáty. V následném zmatku dal Kubek hlasovat mezi těmito dvěma variantami a jeho návrh těsně prošel. Ministr pak na protest opustil jednací sál. Následovaly ho asi dvě třetiny delegátů, nespokojeně s výsledkem

hlasování. V sále byl údajně takový zmatek, že lékaři nevěděli, jakým tlačítkem hlasují pro kterého kandidáta. Kubek tedy vypočítával své připomínky před téměř prázdným sálem. Teprve když skončil, ministr Julínek se vrátil zpět. Následovala tříhodinová diskuse, která ani tentokrát nevyšla v dohodu mezi ministrem a lékařskou komorou. Komora přitom sama není ve svých názorech jednotná, část lékařů si myslí, že Julínkovy reformy jsou nezbytné.

Sjezd lékařů v neděli přesto schválil návrh na odvolání ministra Julínka. Pro bylo 131 delegátů, pro-

ti hlasovalo 94 a zdrželo se 16 přítomných. Komora dále požaduje po politikách, aby schválili novou zákona o lékařské, stomatologické a lékárnické komoře, vypracovanou ČLK. Tím by komory získaly zpět pravomoci, které mají tyto stavovské organizace v jiných zemích EU. V závěrečném usnesení sjezdu mimo jiné stojí: „ČLK žádá změnu na postu ministra zdravotnictví z důvodu prosazování revolučních, nikoli reformních změn v českém zdravotnictví silou bez diskuse s ČLK. Tyto praktiky patří do totalitní minulosti naší země.“

Petra Štěpánová

V zrnku písku vidět svět

V tlumeně osvětleném sklepení Literární kavárny Retězová sedí okolo pár stolečků skupina milovníků poezie popíjejích ze skleniček. Je pondělí 10. listopadu a v Praze začínají Dny české a mezinárodní poezie, stejně jako v dalších městech po celé České republice. Desátý ročník nese podtitulek *V zrnku písku vidět svět* (William Blake). První večer je zasvěcený soudobým arabským básníkům, především nejznámějšímu z nich, který vystupuje pod pseudonymem Adonis.

Mezi hosty nenápadně cupitá paní s krátkými rezavými vlasy a drobným přízvukem. Odškrťává si členy Libanonského klubu, kteří tvoří většinu osazenstva. Sklepením se nese orientální hudba, doprovázená na zeď promítanými fotografiemi z Libanonu. Vedle starších párů tu sedí i elegantní dámy ve středním věku či odbarvené rockerky s piercingem všude, kam se jen podíváte. Arabů je zde kupodivu poskrovnu. Než však program začne, jednomu z nich zazvoní telefon, jehož orientální melodie se zanoří do místní atmosféry a odstartuje celou akci.

Program uvede jeden z hlavních překladatelů arabských básníků Bořek Tuma, zmíní pár informací o Adonisovi a předá slovo herci Jiřímu Zapletalovi. Básní Bejrút začíná recitační večer plný filozofických, mystických ale i přísně agitačních veršů. Ústy Jiřího Zapletala se od romantického pohledu na Bejrút dostáváme k minaretům, které se mění v tovární komíny. Duch pradávné východní kultury se mísí se současnou problematikou, kdy prim hrají jen a pouze peníze. A tím to nekončí. Báseň Hrob pro New York nostalgicky vzpomíná na dobu, kdy Ameriku spojovala Whitmanova Stébka trávy. Zatímco dnes jsou Spojené státy kolébkou umělosti, přetvářky a surovosti, matkou, která chová mrtvé dítě. Arabská averze postaršího básníka vůči USA se může zdát poněkud černobílá, ale i přesto cítíte, jak v některých detailech dokáže být nemilosrdně výstižná. Ze slov se skutečně drobí jakási zrnka písku, naprosté maličkosti, díky kterým dokážeme na chvíli zastavit naše vnitřní světy, vydechnout a vše lépe vnímat. Lépe a přitom každý jinak. Takových

momentů zaznamenáte během celého čtení hned několik. Možná právě proto dostal letošní festival svůj podtitul: *V zrnku písku vidět svět*.

Dny poezie nám po dobu dvou týdnů budou nabízet širokou škálu zahraničních autorů a jejich „zrnka písku“. Osobně se do Prahy dostaví např. francouzský básník Bernard Noël, Argentinec Juan Golman či Alžíranka Lynda Koudache. Z českých básníků vystoupí J. H. Krchovský či Jan Štolba.

Vedle komorních literárních čtení se letos chystají i živější akce. V Novém Jičíně se bude pořádat 21.11. večer Poezie v ulicích, kdy gangy zdivočelých básníků budou údajně až znásilňovat obyvatele města svojí poezií. V Praze si dne 18.11. děti připraví vlastní program nazvaný ZOOezie s básněmi o zvířatech. V Jičíně je naopak pro otrlější diváky připraveno na 20.11. pásmo erotické poezie. Zkrátka Dny poezie vás přesvědčí, že i obyčejná „zrnka písku“ dokáží být velmi různorodá. Že je v nich mnohem víc, než se na první pohled zdá.

Ondřej Moravec

Výtvarnický podzim v přírodě

Malíř Teodor Buzu

Foto Filip Janda

V blízkosti Benešova u Prahy, v prostorách hotelu Pecínov se v době od 6. do 13. listopadu konal nultý ročník Pecínovského sympózia výtvarných umělců. Oblast s krásnou přírodou nabízela ideální prostředí pro uměleckou tvorbu. „Chtěl jsem sympóziu uspořádat na nějaké sjednocující téma, ale po příjezdu jsem od toho upustil. Přišlo mi to zbytečně omezující,“ vysvětlil organizátor Michal Pešek.

Setkání mělo sloužit výtvarníkům jako místo, kde se mohli soustředit na svou tvorbu bez starostí a bez běžných každodenních povinností. Měli zde zajištěný pra-

covní materiál, ubytování, stravu a mohli se tak nerušeně věnovat svým dílům.

I když každý ze zúčastněných má vlastní styl tvorby, všichni se shodli na jednom základním předpokladu nutným pro úspěch a klidný průběh sympózia: „Je to hlavně o lidech. Je nás tu šest a pracujeme v jedné místnosti. Obvykle každý tvoří sám v intimitě svého ateliéru a tady je to pro nás trochu jako striptýz. Je to výzva, ale kdyby se vyskytl někdo, kdo by atmosféru narušoval, znemožnil by tak všem možnost jakkoliv se uvolnit.“ V Pecínově bylo ale vše v nejlepšímu pořádku, tvůrčí proces

nikdo nenarušoval a všichni účastníci byli s podmínkami nadmíru spokojeni.

Sympóziu bylo zakončeno prodejní vernisáží. Výstava všech vytvořených obrazů se uskutečnil v Praze na začátku roku 2009.

Sympózia se účastnili: Akad. malířka **Tatiana Svatošová** (mimo jiné autorka Pocty Hrabalovi u stanice metra Palmovka v Praze 8), akad. malířka **Eva Synková** (v tomto roce vystavovala v pražském klubu Mlejn a v divadle Viola), akad. malíř moldavského původu **Teodor Buzu** (nositel hlavní ceny mezinárodní výtvarné soutěže v Passau z roku 2004 a ceny In recognition of outstanding creative excellence – Uznání za výjimečnou tvůrčí dokonalost v Dubai z roku 2005), akad. sochař **Dalibor Worm** (laureát 1. ceny na mezinárodní výstavě v kategorii volné sochařské tvorby v Českém Krumlově), akad. malíř **Jiří Kubelka** (s realizacemi po celé České republice) a akad. sochařka **Anna Klimešová** (držitelka 3. ceny na 1. mezinárodním keramickém bienále v Kapfenbergu).

Filip Janda

Filmové kráťasy počtvrté ve Světozoru

Festival krátkých filmů se opět vrací do Prahy. Jeho slavnostní zahájení proběhlo včera v kině Světozor, kde se představila pětice různorodých snímků. Počínaje kouskem *V jako vražda*, bizarním usmrcením za pomoci hry Scrabble, a ruským filmem PAL/SECAM, který vzpomíná na socialistická 80. léta, konče. Pro veřejnost je naplánovaná repríza těchto snímků na neděli v rámci sekce **Opening Programme**. Výběr těch nejlepších krátkých filmů, natočených převážně mladými tvůrci po celém světě, můžete zhlédnout v obou sálech kina Světozor až do 16. listopadu.

Alžběta Jílková

Celý článek na fles.fsv.cuni.cz

Festival i pro heteráky

Hlavním tématem 9. ročníku gay & lesbického filmového festivalu Mezipatra byl „život po...“ Po změně hlavní, po diagnóze, po ztrátě partnera či partnerky. Jádrem programu tvořily hrané a dokumentární filmy. Další část, **Půlnoční pop**, představila frivolidní, nekomplikované filmy, z nichž můžeme zmínit například *XXX uvádí: To nejlepší z lezboporna*. Dokument sběratelky kulturních filmů Michelle Johnson předvedl kolekci lesbických klipů z těch nejlepších erotických filmů 60. a 70. let, jež ale diváky spíše rozesmály, než vzrušily. Retrospektiva představila dílo Rosy von Praunheima, jednoho z nejznámějších gay režisérů současnosti.

A jak festival vůbec vznikl? Původně to byl jen doprovodný program soutěže „královny krásy“ pro gaye a konal se v Brně. Postupně ho pořadatelé doplnili o filmové projekce a vznikl zde jedinečný filmový festival s gay a lesbickou tematikou, tehdy ještě pojmenovaný Duha nad Brnem. Nakonec se z něj stala každoroční událost, která se koná nejen

v Brně, ale od roku 2003 i v Praze. Mezipatra se snaží poskytnout majoritní společnosti impuls k poznání homosexuální a transgenderové komunity. Z festivalu se stala jedna z nevýznamnějších akcí pro gay a lesbickou komunitu vůbec.

Diváci si mohli užít bohatého doprovodného programu. Brněnskou část zahájila velká párty v klubu Fléda, kde se představili módní návrháři Pavel Jevula a Petr Kalouda, hudební skupina Fidibus či různí DJ's. Na Queen's Night Party vystoupila pražská travestní skupina Hanky Panky. Vidět bylo možné také představení Bez kyslíku Divadla v Celetné. Návštěvníci festivalu se po promítání setkávali v pražském klubu Friends.

Záštitu nad festivalem, který probíhal od 31. 10. do 12. 11., převzali Václav Havel, ministryně pro lidská práva a národnostní menšiny Džamila Stehlíková, ministr kultury Václav Jehlička, zástupkyně veřejného ochránce práv Jitka Seitlová a primátor hlavního města Prahy Pavel Bém.

Tereza Pavlíková

FAMU filmy zaplavily Archu

Tvrzení, že na letošní festival Famufest v divadle Archa přišel obstojný počet návštěvníků, je zavádějící. Pásky s variacemi ffffffaaaammuuuuuffffeeeessssstttt nulaosm totiž přilákaly více než velké množství diváků, které jasně převyšovalo kapacitu divadla. Stručně: vyprodáno.

Propagaci splnili organizátoři skvěle. Na řadu přichází programová složka festivalu. V poměru s mohutnou reklamou ovlivňuje návštěvnost samotné programové složení jen nepatrně. Na festivalech tomu tak bývá a na tomto zvláště. Návštěvníci přicházejí za zábavou, a proto i doprovodný hudební program hraje důležitou roli. Přes den oba kinosály (malý a velký) pohodlně hostí diváky, večer se mění v koncertní sály a začíná boj o zbylá místa. Není to tak, že hudba vítězí nad filmem.

Důležitým pojítkem mezi uplynulým a následujícím ročníkem festivalu je 15 udlílených cen. Právě v tomto ohledu letošní Famufest překvapil. S příchodem televize a internetu nás audiovizuální svět obklopuje stále víc a víc. Pro mladé lidi se audiovizuální média stávají předním vyjadřovacím prostředkem, ve kterém uplatňují svoji tvořivost. Vznikají i stále nová odvětví např. VJ-ing (z anglické-

ho video performance artist, video art, video scratching a další). Audiovizuální svět se obecně zdá lidem přístupnější, otevřenější a tím také lákavější a vyhledávanější. Ale i sám ředitel festivalu Tomáš Hrubý potvrdil, že navzdory současnému trendu intermediální a audiovizuální tvorby na FAMU, zvítězily paradoxně filmy natočené z velké části na klasický film. Cenu za intermediální tvorbu porota dokonce ani neudělila. Ale hlavní je, že kdo nestrávil víkend v kinosále a vyčkal na závěrečnou přehlídku vítězných filmů, byl mile překvapen.

Režisérka Zuzana Kirchnerová si letos odnesla dvě ocenění za snímek *Bába*, v kategorii nejlepší film a režie. Autorka zpracovala jeden z neaktuálnějších fenoménů současné společnosti, a to, že populace stárne. Jak tento fenomén zasahuje do zajetých společenských struktur? Týká se to nás, našich rodičů, možná i našich dětí. Kirchnerové se podařilo vytvořit aktuální, intimní snímek, za který si obě ceny právem odnesla. V dohledné době se Famufest dočká svých ozvěn v kině Světozor, kde bude možné zhlédnout nejen film *Bába*, ale i vítězné filmy ve zbylých 13 kategoriích.

Anna Ouřadová

aktuality

Jean Michel Jarre přijíždí do Česka Průkopník elektronické hudby vystoupí dnes večer v pražské O2 Areně. Oslaví zde 30. výročí od vydání desky *Oxygene*. Sedesátiletý Francouz odehraje živý koncert s analogovými syntetizátory bez použití jakékoliv digitální technologie.

KomiksFEST! završily ceny Muriel Multizánrový festival o komiksu slavnostně vyvrcholil v sobotu v prostorech Roxy/NoD. Nejlepší domácí knihu stvořil zpěvák kapely Priessnitz Jaromír Švejdlík (*Bomber*). Jiří Grus si odnesl dvě skleněné plastiky za původní scénář a kresbu (obě za druhý sešit *Volemana*). Vítěznu zahraniční

publikaci vydal BB/art (*Černá díra* od Charlese Burnse). Do síně slávy vstoupil Vlastislav Toman, spoluzakladatel a pozdější šéfredaktor časopisu ABC.

Fotografie za časů okupace

Zítra začíná v Moravské galerii v Brně výstava Třetí strana zdi. Představí široké spektrum volné fotografické tvorby. Její autoři (mj. Taras Kuščynsky, Ivan Kafka, Jan Saudek, Peter Župník nebo Josef Koudelka), vzdorující v sedmdesátých letech okupaci, hledali nové způsoby uměleckého vyjádření. Návštěvníci uvidí 360 fotografií od 120 autorů.

Lukáš Růžicka

Český hokej slavil sto let

Českému hokeji je sto let. Týden oslav zakončila reprezentace na prvním turnaji Euro Hockey Tour v této sezoně. Ve Finsku obsadila na Karjala Cupu druhé místo, turnaj vyhráli mistři světa z Ruska. Domáci skončili poslední.

Svěřenci staronového kouče Růžičky se sešli už 3. listopadu v Praze. Na srazu byli i Jaromír Jágr, Martin Straka a hráči Slavie, kteří odehráli pouze přátelský duel proti Slovensku. Pro Straku to byla zároveň reprezentační derniéra. „Bylo to hezké, ale je čas odejít,“ řekl plzeňský útočník. Jágr ho však ještě chce přemluvit k účasti na mistrovství světa: „Rozhodující slovo má Stráčova manželka, tak uvidíme.“

V úterý 4. listopadu v O, areně Česko deklasovalo Slovensko 7:0. Součástí celodenních oslav bylo i uvedení osobností hokejové historie do Sině slávy: například Vladimíra Žabroského, Dominika Haška nebo Jaromíra Jágra.

Ve čtvrtek národní tým vstoupil do turnaje o pohár Karjala s domácím Finskem. V atraktivním zápase musel dotahovat náskok soupeře, což se po odvolání brankáře Mensatora v poslední minutě povedlo. Nájezdům pak dominoval obránce Nummelin, a Česku tak zbyl jen bod za prohru 3:4 po samostatných nájezdech.

V sobotním zápase proti Švédsku nahradil Menstatora v brance Kopřiva, který nestačil pouze na střelu Thönberga, jemuž skvěle nahrál Hanula. Češi však díky vynikající kombinaci v závěrečné třetině vývoj zápasu otočili a vyhráli 4:1. Trenér Růžička chválil zejména disciplínu a produktivitu, i když na hře viděl i nedostatky: „Byla tam například dvě tři střídání, kdy nás dvě a půl minuty nepustili z pásma a obránci nemohli vystřídat.“

O tom, kdo turnaj vyhraje, se rozhodovalo v nedělním utkání mezi Ruskem a Českem. Rusové měli ve svém výběru několik mistrů světa, kteří zle zatápěli brankáři Kopřivovi. Ten však odolával. Na druhé straně chytal výborně Barulin. Za 65 minut oba neinkasovali, o vítězi tak znovu rozhodly nájezdy. V nich uspěli But i Zaripov, naopak Marek s Klepišem branku nedali.

Česko bylo sice jediným týmem,

SLAVILI VÍTĚZSTVÍM. Trenér Růžička (nahore) měl v týmu i Martina Straku (dole) a Jaromíra Jágra. Foto archiv

kteří Rusko obralo o body, ale ne o triumf na turnaji. O druhém místě pro český výběr rozhodlo severské derby, v němž Švédové přehráli Finsko 2:0.

Na vítězství na turnaji EHT Česká republika čeká od roku 2002, ale letošní ročník začala povedeným výkonem. Trenér Růžička ocenil bojovnost a přístup svých hráčů: „Udělal jsem moc chyb, ale to, co jsme chtěli,

li, to hráči vcelku plnili a jsem spokojený. Musím jim za snahu poděkovat.“ Byl také rád, že jeho tým ve všech utkáních bodoval a pochválil oba brankáře. Kladenský Kopřiva byl dokonce vybrán do all-star výběru turnaje.

Další vystoupení čeká reprezentaci v prosinci na ruském Channel One Cupu.

Michal Bereň

Štěpánek přiletěl bez rakety a ponožek, ale potrápil Federera

Pátek, pláž v Thajsku. Tenista Radek Štěpánek si se svojí přítelkyní Nicole Vaidišovou užívá dovolenou po tenisové sezoně, kterou zakončil na 25. místě žebříčku ATP. Najednou zvoní telefon: „Nechtěl byste přijet jako náhradník na Turnaj mistrů?“

Středa, tenisový areál v Sanghaji. Štěpánek, zaskakující za zraněného Roddicka, vyrovnaně bojuje s bývalou světovou jedničkou Rogerem Federerem. Navzdory tomu, že jeho vybavení uvízlo na čínské celnici. Raketu si tak musel půjčit od Srba Djokoviče a ponožky od Brita Murrayho. Přesto ztratil oba sety až v koncovce, prohrál 6:7, 4:6.

„Snažil jsem se hrát co nejlépe. Myslím, že jsem s Rogerem odehrál

dobrou partii, byla to otázka pár míčů,“ řekl Štěpánek po zápase. Náhlou změnu programu ale přivítal. „Pro mě už je čest jen to, že zde můžu být.“

Do semifinále však postoupit nemůže, i kdyby v pátek porazil Francouze Simona a Federer prohrál s Murrayem. Pak by sice měli Štěpánek, Simon a Federer po jedné výhře, ale podle pravidel by byl vyřazen hráč s nižším počtem zápasů. A tím by byl právě český tenista.

Přesto bude Štěpánek na závěr letošní sezony vzpomínat v dobrém: „Byl to pro mě vždycky sen, zahrát si mezi osmi nejlepšími hráči světa. A teď ta šance přišla.“

Ondřej Novotný

OBHÁJIL. Nejlepší český judista současnosti Jaromír Ježek (v modrém) v sobotu v Liberci znovu triumfoval na mistrovství České republiky. Foto Petr Sedivý, Fleš

blog

IES: We can

Četli jste informační leták Institutu ekonomických studií, v němž prezentovali sedmero důvodů pro přejmenování fakulty? Ne? Nevadí. Na vašem názoru totiž vůbec nezáleží, pokud nejste členem Akademického senátu Fakulty sociálních věd, po příštím úterku možná doplněnou o slova „a ekonomie“.

Neznalost oněch sedmi slavných bodů vás nemusí vůbec trápit, prakticky o nic jste nepřišli. Zatímco výrazivo, které Sedmero používá, je na vysoké úrovni a hýří odbornými výrazy nejtežšího kalibru, pod ním se skrývá informační hodnota slabikáře. Je však obdivuhodné, s jakou vervou se autorce povedlo nacpat do jediného bodu čtyřikrát slovo „impaktovaný“.

Hned ze začátku se dozvíme, že by IES pod stávajícím označením fakulty nikdo nehlédal. Zato žurnalistiku a teritoriální studia určitě ano... Vybírá si však někdo obor podle názvu školy? Z rozmaru jsem na Googlu zadala „studium ekonomie“ nejprve v češtině a potom v různých ekvivalentech anglicky. K mému překvapení se odkaz na IES umístil ve většině případů dokonce do třetího místa, ve zbytku nejhůř

na spodní části první strany. Touha mít ekonomii v názvu fakulty se v tomto kontextu zdá nepochopitelná.

Do dalších bodů se promítá zajímavé dilema. Na jednu stranu nám má dojít, že je IES zdaleka neúspěšnějším institutem na FSV a my jsme vlastně líní, ne-li hloupí (a hlavně nevlastníme jediný impaktovaný fakultní žurnál). Na druhou stranu jsme svědky pozoruhodné snahy o zdání jakési vnitroakutní soudružnosti, u níž však vždycky visí nějaké to „ale“. Jak autorka Sedmera uvádí: Ekonomie je trochu jinou vědou. Já dodávám, že ekonomové jsou asi trochu jiní lidé.

Jestli není pes zakopán spíš mezi Opletalkou a Churchillovým náměstím. Zatímco lidem z VŠE je nějaký IES lidově řečeno volný, druhá strana kolejí se potýká s komplexem ekonomické nedoceněnosti. A protože žádat změnu názvu celé školy (ačkoli Univerzita Karla IV. a ekonomie zní velice přitažlivě) je i na ně trochu moc, zkouší to na nás. Bohužel na rozdíl od nich nesdílím názor, že je to Change, we can believe in.

Klára Bulantová

Slavia prohrála v Budějovicích, Baník Ostrava snížil náskok

Překvapivý obrat nabralo nedělní utkání 13. kola fotbalové ligy. České Budějovice získaly doma proti první Slavii bod za remízu 2:2, přestože po hodině zápasu prohrávaly už o dva góly.

Nešťastná třináctka se do utkání promítla hned dvakrát, a to vlastními góly na obou stranách. První branku zápasu přinesla Slavii střela Marka Jarolíma, kterou nešťastně tečoval Riegel přímo za záda bezmocného brankáře Kučery. Domáci se herně zlepšili, dobře kombinovali, měli šance, ale paradoxně znovu inkasovali. Opět u toho byl Jarolím, tentokrát ve spolupráci s Belaidem, který si tak připsal sedmý gól v sezoně. Zdálo se, že dvoubrankový náskok nemůže Slavia ztratit.

Do druhé půle ale nastoupili Budějovičtí s novým elánem. Na 1:2 snížil v 71. minutě za pomoci nešťastné teče slávisty Necida záložník Šíma. A chvíli na to domácí dokonce srovnali: Šíma nahrával a Stráský skóroval hlavou. Od této

chvilky jako by bylo Jihočechů plné hřiště a nechybělo málo, aby získali dokonce tři body, ale trefili jen tyč.

Budějovice už v minulém kole dokázaly obrátit zápas se Žižkovem. Proti lidroví tabulky se zvrat nečekal, přesto k němu nebylo daleko. „Nevím proč. Jako bychom ve druhém poločase odešli fyzicky,“ komentoval sklesle pražský záložník Černý.

Slávisté tak venku opět jen remizovali. Po Boleslavi nechali body i na jihu Čech. Snížil se tím jejich náskok v čele tabulky. Ostrava totiž ve sledovaném duelu v Mladé Boleslavi vyhrála 2:0 a ztrátu na první místo stáhla na čtyři body.

Boleslav má z posledních tří zápasů jen dva body, klesla na třetí příčku a prožívá nejhorší období sezony. Na čtvrté pozici zůstává Sparta. Ta doma porazila 2:0 o záchranu bojující Zlín, který spadl na poslední místo.

Do konce podzimní části ligy zbývá odehrát tři kola.

Denisa Budilová

Tenisový Turnaj mistrů ovládla Venus Williamsová

Nabíhaný forhend míří velkou rychlostí ven z kurtu, kde na něj Vera Zvonarevová už nemůže dosáhnout. Je konec. Tenisový Turnaj mistrů v katarském Dauhá má vítězku.

Znovuzrozenou šampionku. Venus Williamsovou.

Na turnaj odjízďela jako sedmá nasazená, avšak prošla jím bez nejmenších potíží. Porazila svoji sestru Serenu, světovou jedničku Jelenou Jankovičovou i největší překvapení turnaje, devátou nasazenou Zvonarevovou. V nedělním finále sice první set ztratila v tie-breaku, potom už ale Rusce povolila jen dva gamy a celkově vyhrála 6:7, 6:0, 6:2.

Ženský tenisový svět si za poslední léta zvykl sklouňovat jiná jména šampionek. Heninová, Šarapovová, Ivanovičová... Nyní se ale zdá, že bude muset jedno oprášit. Venus Williamsová, která společně s mladší sestrou patřila v letech

2001 - 2003 k postrachům všech soupeřek, se nyní znovu vrací na čelní pozice. Triumfovala na letošním Wimbledonu a aktuálním vítězstvím v prestižním Turnaji mistrů potvrdila, že její forma opět stoupá. „Moje hra se během turnaje stávala čím dál agresivnější. Naučila jsem se využít šance,“ řekla Williamsová, která sezonu zakončila na šestém místě žebříčku WTA. Jedničkou zůstala navzdory porážce v semifinále Jankovičová.

I český tenis měl na závěrečném turnaji zastoupení. Květa Peschkeová se s australskou partnerkou Stubbsovou probíjela až do finále, kde však nestačily na nejlepší pár světa Blacková, Huberová a podlehly 1:6, 5:7.

Za rok se nejlepší tenistky světa sejdou opět v Dauhá.

Ondřej Novotný

FLEŠ • www.fles.fsv.cuni.cz

Čtrnáctideník Fleš je produktem studentů prvního ročníku žurnalistiky UK FSV

Séfredaktor: Václav Ferebauer

Editori: Tomáš Bruner, Pavla Králová, Igor Kytk, Anna Dvořáková

Korektoři: Kateřina Hanáčková, Jan Kohout, Jana Tvarohová, Petr Sedivý

Redakce: Michael Bereň, Andrej Bančanský, Tomáš Bruner, Denisa Budilová, Klára Bulantová, Jana Černá, Anna Dvořáková, Václav Ferebauer, Kateřina Hanáčková, Filip Huta, Filip Janda, Alžběta Jílková, Jan Kohout, Pavla Králová, Vladimír Kuklík, Igor Kytk, Anna Marvanová, Lenka Merev, Kateřina Mikešová, Ondřej Moravec,

Ondřej Novotný, Anna Oufadová, Tereza Pavlíková, Tomáš Pemis, Nikita Poljakov, Lukáš Růžička,

Veronika Svobodová, Petr Sedivý, Klára Šimčíková, Petra Štěpánová, Jitka Štollová, Markéta Svehlová,

Jana Tvarohová